

Hvad skal vi gøre for at beholde noget liv på de øer? Det er vi jo alle sammen enige om at vi vil. Vi har i hvert fald ikke tænkt os, at øerne skal nedfryses eller på nogen måde udsættes for besparelser. Vi tror, det er godt, at der er noget liv på de små øer i Danmark.

Den fg. formand (Niels Ahlmann-Ohlson): Jeg vil blot sige til hr. Kai Dige Bach, at man ikke må titulere medlemmerne direkte ved fornavn.

Elisabeth Arnold (RV):

Forarbejderne til de ting, vi diskuterer i dag, foreligger i form af rapporter om de gamle færger, om de forskellige øfærger, som viste, at færgerne har en høj alder og er i dårlig stand. Det har vi vidst her i Folketinget i de sidste 3-4 år.

Af de 24 færger på de små øer er der kommet nye i 8 tilfælde, og 6 er blevet ombygget, men rapporten er stadig væk uopfulgt. Der er ikke en fast, samlet planlægning for, i hvilken takt de sidste færger skal skiftes ud, og hvordan man vedligeholder dem, der er kommet til siden.

Problemet skulle have været løst. Problemet burde have været løst. Jeg er fuldstændig enig med den konservative ordfører, hr. Kai Dige Bach, i, at det er flovt. Men jeg synes ikke, det er flovt for regeringen alene. Jeg synes, det er flovt for alle os herinde, som har bevilget penge til et skuespilhus i 700 mio. kr.-klassen og ikke til øfærgerne.

Der er ikke noget mærkeligt i det, vil jeg sige til fru Mariann Fischer Boel, for der bor halvanden million mennesker i hovedstadsregionen og der bor få tusind mennesker på øerne. Og de er ikke særlig højtråbende. De har ikke adgang til medierne, til de landsdækkende tv-kanaler. De har ikke fortalere, som kan gå ud med store bannere og sige: Nu kræver vi det, nu kræver vi det. Det er spagfærdige folk, som tror på, at de kanaler, de normalt har til rådighed, virker.

Det har vist sig, at det gjorde de ikke. Fru Mariann Fischer Boels parti har stemt for de to sidste finanslove. Fru Mariann Fischer Boels parti har været med i arbejdet omkring finansloven, men har ikke stillet ændringsforslag om, at der skulle ydes flere penge til de små øer.

Det Konservative Folkeparti har også været med i finanslovforhandlingerne og været deltager i finanslovsforlig uden at have stillet forslag om, at der skulle sættes ekstra penge af til de små øfærger.

Socialistisk Folkeparti har også været med i finansloven i år uden at stille forslag om, at der

skulle ekstra penge til de små øfærger. Så der er faktisk ikke rigtig nogen partier her, som kan pudse glorien og sige: Hvis bare vi var kommet til, så var der kommet andre boller på suppen.

Det er en kollektiv forsyndelse, det er en kollektiv undladelse, og vi har kun ét at gøre, og det er at stemme for den dagsorden, der er fremlagt nu, og sørge for, at tingene bliver gjort gode igen, inden de løber helt af sporet.

Jeg synes ikke, vi kan være bekendt ikke at sige det, som det er: Vi har glemt de små øer. Vi har ikke lyttet til de spagfærdige røster, der var om at få problemet løst. Vi har haft 3-4 år til at ordne tingene i, og det har vi ikke gjort ordentligt.

En anden ting, jeg tror man skal sige, er, at viljen herindefra formentlig har været til stede hele tiden, men der har været nogle spil omkring kommuner, amter og stat, forskellige forhandlingsmønstre, og der er nedsat et udvalg – det beskrev erhvervsministeren meget tydeligt – som har arbejdet, men hele tiden arbejdet under indtryk af, at nu skulle man lige nå til næste fase i nogle forhandlinger, nu skulle man lige have set, hvordan de andre spillede ud. Den ene part har dækket sig bag den anden. De, der er blevet gidsler i spillet, er de beboere på øerne, som ikke har haft færger af tidssvarende standard. Og fordi gruppen har været svag, har man altså glemt dem i det store spil.

Jeg synes ikke, der er andet at sige her, end at denne debat slet ikke burde have fundet sted. Debatten burde have været overflødig. Det har den desværre ikke været, og derfor er der kun ét at gøre nu, og det er at støtte den dagsorden, som alle Folketingets partier undtagen ét her foreslår, og hvor regeringen bliver bedt om at fremsætte et forslag til løsning i løbet af meget kort tid, så vi kan blive fri for mere diskussion om, hvem der har skylden for, at der ikke er sket nok i denne sag.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Nu må jeg prøve, om jeg kan gøre det rigtigt.

Til fru Elisabeth Arnold: Jeg mener, at vi har set, at regeringen har afsat noget på én konto og noget på en anden konto, men vi har ikke før nu set en løsningsmodel eller nogen som helst beløbsramme for noget som helst, hvad det ville koste at indføre noget af det her, og det mener jeg normalt ville komme fra en regering. Der ville ske det, at man sad og så på det, og så sagde man: Det skal svare til et eller andet, og når